

”Ettei enää ole oleva aikaa!”

Ilm. 10;6. ”ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, **ettei enää ole oleva aikaa.**”

Herää kysymys: - **Mihin aika voi hävitä?** Me olemme niin tottuneet aikaan ja sen mittaamiseen, ettemme edes ymmärrä sen häviämisen mahdollisuutta! Ajan häviämisen ymmärtää ehkä parhaiten Jumalan kannalta katsottuna. Jumala on elänyt aina ja tulee aina elämään! *Häntä itseään ei kyseinen aikakäsité koske lainkaan.* Tietenkin Hän tietää ja tuntee ajan, koska Hän itse on meille ihmisille ajan luonutkin, mutta Hän voi ottaa sen pois silloin kuin hyväksi näkee!

Meille ihmisille on säädetty, että meiltä loppuu aika jossain vaiheessa ja alkaa iankaikkinen elämä taivaassa tai helvetissä. Sen mukaan kuin kukin ihminen on itselleen valinnut! Silloin aika häviää ja menettää merkityksensä, kun sitä ei enää mitata. Aikaan liittyy aina sen mittaaminen! Sitten ei enää tehdä valintoja, kun aika loppuu!

2. Piet. 3;10 -12. ”Mutta Herran päivä on tuleva niin kuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja **alkuaineet kuumuudesta hajoavat**, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty palavat.

Kun siis nämä kaikki hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalaisuudessa.

Teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaaineet kuumuudesta sulavat. *Mihin me siinä vaiheessa menemme?”*

Uskon että maa, jossa me nyt asumme. Se tulee kuumuudesta sulamaan ja siitä tulee se tulikivijärvi, josta Raamattu puhuu ja johon helvettiin menijät jäävät. Monet tuomitsevat itsensä jäämään tulikivijärveen!

Monet pelastuvat tulikivijärvestä. Heille on varattuna parempi paikka! Ilm. 3;12.

”Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta minun Jumalani tyköä ja oman uuden nimeni.”

On olemassa aineen häviämättömyyden laki! Aine ei häviä. Se voi kyllä muuttaa olomuotoaan. Esimerkiksi puu palaessaan muuttuu lämmöksi ja hiilidioksidiksi. Puut jälleen kasvaessaan käyttää hiilidioksidia rakennusaineena ja siitä syntyy kierokulku. Ei ihmisenkään iankaikkisuusolentona mihinkään häviä vaan jää olemaan - sinne, minkä hän on olinpaikakseen maan päällä ajassa ollessaan valinnut. Paikkaa ei voi jälkikäteen vaihtaa, koska aikakäsitetä ei enää ole! **Valitussa paikassa sitten vain ollaan ikuisesti!**

Uusi Jerusalem

Ilm. 21;3. "Katso Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;"

Uuden Jerusalemin mitat ovat noin 2300x 2300 x 2300 km!

Helvetti ?

Maasta todennäköisesti tulee tulikivijärvi!?

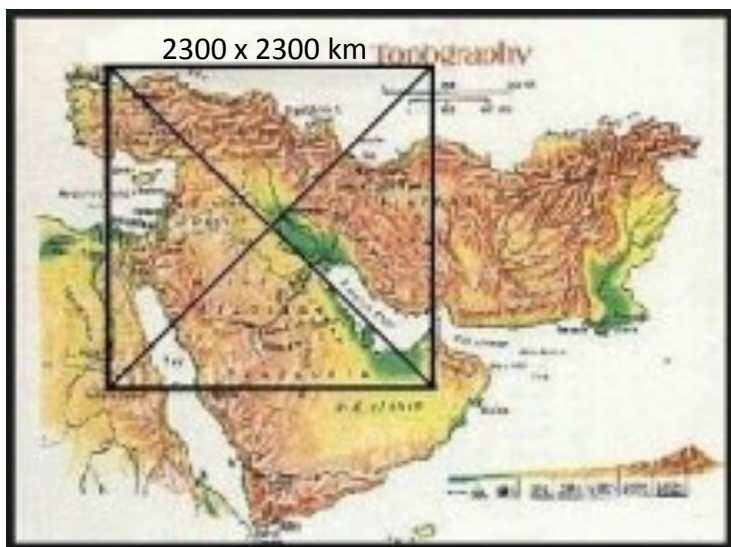
Maa tulee olemaan kuuma paikka, kun alkuaineet kuumuudessa sulavat!

Siellä on itku ja hammasten kiristys? Siellä olevia vaivataan ikuisesti yöt ja päivät. Aikaa ei enää ole, on vain ikuisuus.

- Jeesuksen omia maa ei pysty pitämään vankinaan!

"Eikä merta ole!" Ilm 21;1, "Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maa; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, **eikä merta enää ole.**"

- Merikin häviää ja synnit, jotka ovat heitetyt meren syvyyteen häviävät, eikä niitä enää ole!

Uusi Jerusalem kartalle sijoitettuna